

۲ نوع الماس نادر از بقایای موجودات زنده تشکیل می‌شوند!

اگرچه بشر همیشه به الماس علاقه‌مند بوده است اما هنوز چیزهای زیادی در مورد این قطعات درخشان کربنی وجود دارد که از آن‌ها بی‌اطلاعیم.

اگرچه بشر همیشه به الماس علاقه‌مند بوده است اما هنوز چیزهای زیادی در مورد این قطعات درخشان کربنی وجود دارد که از آن‌ها بی‌اطلاعیم.

به گزارش ایسنا و به نقل از ساینس آلت، تحقیقاتی که به تازگی انجام شده است نشان می‌دهد که دو نوع الماس نادر در طبیعت منشأ یکسانی دارند و از بقایای موجودات زنده در عمق بیش از ۴۰۰ کیلومتری زمین تشکیل شده‌اند.

یک دسته از الماس‌ها، لیتوسفری‌ها هستند. این الماس‌ها که در لایه سنگ کره یا لیتوسفر زمین تشکیل می‌شوند رایج‌ترین نوع الماس هستند. از این الماس‌ها در ساخت زیورالات استفاده می‌شود.

دو نوع دیگر از الماس‌ها با نام‌های الماس اقیانوسی و فوق عمیق قاره‌ای نیز وجود دارد که الماس‌های کمیابی هستند.

الماس‌های اقیانوسی در سنگ‌های اقیانوسی یافت می‌شوند و الماس‌های فوق عمیق را می‌توان در عمق ۳۰۰ تا ۱۰۰۰ کیلومتری زمین یافت.

برای آن که دید بهتری از این عمق پیدا کنید می‌توان گفت که فضا از فاصله‌ی ۱۰۰ کیلومتری از سطح دریا آغاز می‌شود و ایستگاه فضایی بین‌المللی در فاصله‌ی ۴۰۰ کیلومتری قرار دارد و انسان‌ها هیچ‌گاه قادر به حفر زمین بیش از ۱۲.۲ کیلومتر نبوده‌اند.

همانطور که انتظار می‌رود الماس‌های اقیانوسی و عمیق متفاوت هستند.

تنوع در ایزوتوپ‌های کربن می‌تواند به تعیین آلی یا غیرآلی بودن منشأ الماس کمک کند.

محققان در گذشته بیان کردند که الماس‌های اقیانوسی از مواد آلی تشکیل شده‌اند این بدان معناست که این الماس‌ها از کربنی که روزی در بدن موجودات زنده بوده شکل گرفته‌اند.

این در حالی است که تشخیص منشأ الماس‌های عمیق قاره‌ای به دلیل تنوع بیش از حد ایزوتوپ‌های آن‌ها دشوار بوده است.

اکنون در این مقاله جدید که به رهبری "لوک دوست" (Luc Doucet)، زمین‌شناس از دانشگاه کورتین (Curtin)، انجام شده است. محققان دریافته‌اند که دسته‌ی این الماس‌های عمیق ترکیبات ایزوتوپی مشابهی دارند و این بدان معناست که این الماس‌ها مانند الماس‌های اقیانوسی منشأ آلی داشته‌اند و از بقایای موجودات زنده به وجود آمده‌اند.

برخی از این الماس‌های عمیق در سنگ کره زمین تبدیل به دسته‌ی الماس‌های معدنی می‌شوند. این موضوع تنوع ایزوتوپ‌ها را آن‌ها را توضیح می‌دهد.

بررسی الماس‌های کدر به دانشمندان در کشف اولین لحظات تشکیل الماس‌ها کمک می‌کند. ساختار این بلورها به آن‌ها امکان تحمل فشاری بیش از پنج برابر فشار هسته زمین را می‌دهد. در سال ۲۰۱۹ محققان موفق به کشف الماسی در دل یک الماس دیگر نیز شدند.

تحقیقات در مورد الماس‌ها ادامه دارد و دانشمندان هنوز علت اینکه چرا الماس‌های عمیق و نادر از کربن آلی تشکیل می‌شوند را نمی‌دانند.

این تحقیقات در مجله‌ی "Scientific Reports" منتشر شده است.